

Vereniging vrienden van Slovenië
Združenje prijateljev Slovenije

LIPA

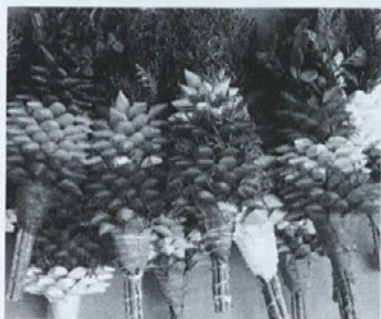
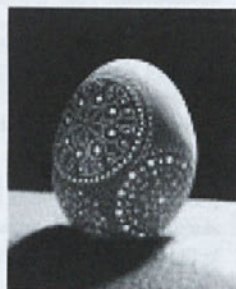
2009 - 1

**Indien onbestelbaar
S.V.P. retourneren aan
Margrietstraat 1
4566 AN HEIKANT**

V tej izdaji / in deze uitgave

Uvod / inleiding	pag. 2
Vabilo / uitnodiging	pag. 4
Nov veleposlanik / nieuwe ambassadeur	pag. 5
Častna konzulka / Ere consul	pag. 9
Kulturni dan / Cultuurdag	pag. 15
Glasujte za Bled / Stem voor Bled	pag. 17
Tulipan / tulp "Mozirski gaj"	pag. 18
Prvič v Sloveniji / naar Slovenië	pag. 19
<i>Škupanje</i>	pag. 21
Recept <i>belokranjska pogača</i>	pag. 23
Malo za šalo, malo zares	pag. 25

bulare /
paastaken

pirhi / paaseiren

©1991-2009

ISSN0928-8376

Spoštovani,

Pred vami je nova številka Lipe. Kot že veste, je veleposlanica Tea Petrin že sredi poletja 2008 zapustila Nizozemsko in trajalo je kar do marca 2009, da je njeno mesto zasedel g. Leon Marc. Kdo je in kaksni so njegovi načrti, si preberite v članku. Slovenija ima tudi častno konzulko, gospo Karin van Rooyen Winkelman, Metka Murko je z njo za Lipo imela kratek intervju. Obema želimo veliko uspeha pri delu.

Milena Mulders je izdala knjigo "Met de buik het brood achterna", kar je bilo povod, da je Združenje skupaj z Mileno, organizacijo Lize, Muzejem Limburg in založbo Aksant 14 februarja organiziralo kulturni dan.

Je tudi vam Bled zelo všeč in se strinjate, da spada med svetovne naravne čudeže, potem pomagajte Bledu, da se prebije v finale. Kako lahko glasujete, si preberite na strani 18.

Naj še povem, da smo se s študenti Hogeschool Leeuwarden dogovorili, da nam bodo sestavili osnutek za nov hišni stil, vključno s spletno stranjo, saj je že res skrajni čas, da se moderniziramo. Eno in drugo bomo predstavili na pikniku, ki bo 14 junija. Upam, da se vidimo.

Prav tako želimo pozvati člane, ki so pripravljeni aktivno sodelovati v odboru združenja, da se javijo Tanji ali Mojci.

Naj vam še zaželimo lepe počitnice, kjerkoli že boste.

To številko smo pripravili Metka Dijkstra Murko, Tanja Mlaker, Frank vd Meer in Mojca Guštin.

PIRAN

Geachte leden en relaties,

Hierbij een nieuw nummer van de Lipa. Zoals u weet, heeft de vorige ambassadeur Tea Petrin in de zomer Nederland verlaten en het heeft tot maart 2009 geduurd dat haar plek werd ingenomen door de heer Leon Marc. Wie hij is en wat zijn plannen zijn, kunt u lezen in het artikel verderop. Slovenië heeft, ook sinds kort, een ere consul, dit is mevr. Karin van Rooyen Winkelman. Metka heeft met haar een interview gehad, speciaal voor Lipa.

Milena Mulders heeft het boek "Met de buik het brood achterna" uitgebracht, een reden voor de vereniging om samen met haar, Stichting Lize, Limburgs Museum Venlo en Uitgeverij Aksant op 14 februari een culturele dag te organiseren.

Vindt u Bled ook zo mooi en denkt u dat het behoort tot de wereldnatuurwonderen? Help Bled dan om in de finale te komen. Hoe u dat kan doen, lees je verder op de pagina 18.

We hebben de studenten van de Hogeschool in Leeuwarden opdracht gegeven om nieuwe huisstijl en website te realiseren, het is hoogste tijd voor de Vereniging om te moderniseren. Een en ander zullen we presenteren tijdens picknick op 14 juni in Utrecht. Iedereen is welkom.

We willen oproep doen aan de leden die zich actief willen inzetten voor de vereniging en het bestuur willen komen versterken. Voor meer informatie kunt u terecht bij Mojca of Tanja.

We wensen iedereen prettige vakantie.

Dit nummer is voorbereid door Metka Dijkstra Murko, Tanja Mlaker, Frank vd Meer in Mojca Guštin.

PIRAN

Uitnodiging

Picknick

14 juni 2009
Van 14 tot 17 uur

Achtertuint *Lize*
Maliebaan 13
Utrecht

Programma

- Jaarvergadering
- Nieuwe huisstijl
- Picknick

Kosten:

- Leden: 5 € p.p.
- Niet leden 20 € p.p.

Aanmelden bij Mojca

- fam.nodelijk@hetnet.nl
- 0114 313 649

Vabilo

Piknik

14 juni 2009
Od 14 do 17 ure

Na vrtu pri *Lize*
Maliebaan 13
Utrecht

Program

- Zbor članov
- Nov hišni stil
- piknik

Cena:

- člani: 5 € po osebi
- nečlani : 20 € po osebi

Prijave pri Mojci

- fam.nodelijk@hetnet.nl
- 0114 313 649

Pozdravljeni, prijatelji Slovenije!

V sredo 18. marca sem Njenemu Veličanstvu kraljici Beatrix predal poverilna pisma, s čimer sem tudi uradno nastopil mesto novega veleposlanika na Nizozemskem.

Že pred tem sem bil zelo vesel povabila uredništva, da se predstavim v novi številki »Lipe«.

Nizozemska je v Sloveniji dobro poznana. Kot otroci smo v slovenskih Alpah in na jadranski obali srečevali nizozemske turiste – ti so v zadnjih letih spet med najštevilčnejšimi občudovalci Slovenije. Poznali smo Philipsove izdelke in v očetovi knjižnici sem našel znani »holandski katekizem«, ki je v slovenskem prevodu izšel že nekaj let po nizozemskem izvirniku. Osebnostno sem kasneje poklicno sodeloval tudi z eno izmed nizozemskih fundacij za mednarodno sodelovanje.

V nizozemskem grbu je zapisano geslo »Je maintiendrai« oz. v nizozemščini »Ik zal handhaven«. Na slovenski kovanec za 1 evro smo – zanimivo – zapisali pomensko enako geslo »Stati inu obstati« - to je geslo Primoža Trubarja.

Kljub tej podobnosti Slovenija in Nizozemska v zgodovini nista imeli tesnih vezi, kar je zaradi oddaljenosti tudi razumljivo. Zato sem bil toliko bolj vesel drobnega, pa vendar pomembnega odkritja družine (pravzaprav gre za sorodnike ženinega očeta) iz bližine Sevnice, ki je med drugo svetovno vojno nudila kruh in streho nad glavo trem mladim nizozemskim fantom, ki so jih nacisti prisilno mobilizirali za vzdrževalna dela na železnici v okupirani Sloveniji. Ganljivo je brati skoraj petdeset let stara pisma, v katerih se Herman, Jan in Wieb zahvaljujejo družini iz majhne slovenske vasi s prav posebnim imenom - Drožanje. Zanimivo je, da je Hermanu pisma nekdo prevajal v slovenščino. Morda bi bralci pomagali najti izgubljeno sled za gospodom Hermanom in njegovim nepoznanim prevajalcem?

Doma so nas starši vzgajali v razumevanju, da Slovenci ne živijo le v državi Sloveniji, ampak tudi v zamejstvu, zdomstvu in izseljenstvu. Tudi danes tako razumem slovenstvo, zato jemljem stike s slovensko skupnostjo na Nizozemskem za pomemben del svojih (prijetnih) obveznosti. Pri tem se seveda zavedam, da sodobno življenje ne more ostati ujeto v kalupe starih predstav in da mladi potomci nekdanjih priseljencev na Nizozemsko iščejo svojo identiteto, ki je morda pogosto bolj nizozemska kot slovenska. To je njihova pravica in tako sem razumel tudi dileme, ki jih je v nedavnem intervjuju izpostavila Milena Mulders, avtorica prav kratkim predstavljene knjige o Slovincih na Nizozemskem. A ne glede na to, koliko slovenstva si je v svoji lastni identiteti »rezervirala« sedanja generacija mladih potomcev nekdanjih priseljencev, je tudi ta – četudi majhen – del pomembna primerjalna prednost: torej, biti Nizozemec, in tudi malo Slovenec. V dobi individualizma so torej lahko slovenske korenine razpoznavni znak, prednost, ki jo morda nekdo lahko

izkoristi konec koncev npr. tudi za posel s Slovenijo, za počitnice, za poklic, za dodatno jezikovno znanje, za življenjskega sopotnika iz druge dežele.

Prav pred dnevi sem v Sloveniji srečal Slovenko, rojeno na Nizozemskem, ki sedaj kot pravnica dela v Sloveniji in pravzaprav živi od storitev, ki jih ponuja nizozemskim in slovenskim podjetjem, ki delajo posel pri nas ali pa tu na Nizozemskem. Imeti slovenske korenine lahko torej postane nekaj praktičnega, živega, zanimivega, celo vnovčljivega. Vsaka takšna dejavnost pa je tudi prispevek h krepitvi odnosov med Nizozemsko in Slovenijo, zlasti h krepitvi pozitivne podobe Slovenije, ki je na Nizozemskem še vedno premalo poznana. Zato stiki veleposlaništva s Slovenci že dolgo niso več le folklor, ampak naložba v prepoznavnost Slovenije na Nizozemskem.

Kolikor sem se lahko doslej seznanil z delom slovenskih organizacij na Nizozemskem ugotavljam, da razmišljate podobno. To vidim iz dejstva, da vas je opazilo tudi večinsko prebivalstvo. Nekaj privlačnega mora biti na slovenstvu, kot ga gojite tu, če ste v vrste prijateljev pritegnili tudi »čisto pravce« Nizozemce, če »etnični Nizozemci« pojejo v zboru »Zvon« ipd. in če se sin prekmurske matere in nizozemskega očeta, bolj Nizozemec kot Slovenec, vrne v Prekmurje in poroči s Prekmurko – takšno osebo sem čisto zares pred kratkim srečal v Ljubljani!

In še nekaj o sebi: star sem 40 let, z ženo Barbaro, magistro biokemije, imava hčerko Metko, ki je tik pred prihodom na Nizozemsko dopolnila dve leti. Doma sem iz Vipavske doline, iz Ajdovščine. Diplomiral sem iz elektronike, vendar me je zanimanje za svet politike in mednarodnih odnosov zaneslo drugam. S prekinitvami na zunanjem ministrstvu delam že od leta 1993, vmes sem magistriral iz javne uprave v Londonu, bil štiri leta na slovenskem veleposlaništvu v Dublinu, zadnji dve leti in pol pa sem v ministrstvu vodil sektor za Jugovzhodno Evropo, torej sem se ukvarjal z Balkanom. Haag je moje prvo veleposlaniško mesto, zato že zdaj vem, da mi bo ostalo globoko v spominu.

Upam, da bom kmalu imel priložnost, da obiščem vsa društva in da srečam zanimive Slovence in tudi Nizozemce, ki so tudi malo Slovenci – tako ali drugače! Z veseljem bom prisluhnil pobudam, kako Slovenijo in slovensko še bolj približati Nizozemcem – pišite mi na leon.marc@gov.si

Kmalu nasvidenje!

Mag. Leon Marc

Veleposlanik

Gegroet, vrienden van Slovenië!

Vertaling Frank vd Meer

Op woensdag 18 maart heeft Hare Majesteit koningin Beatrix middels een brief officieel bekrachtigd dat ik per direct ben aangesteld als de nieuwe ambassadeur in Nederland.

Hiervoor was ik al zeer blij, te zijn uitgenodigd door de redactie, om me voor te stellen in het nieuwe nummer van de LIPA.

Nederland is in Slovenië goed bekend. Als kind waren we in de Sloveense Alpen en aan de Adriatische kust te midden van de Nederlandse toeristen - die de laatste jaren weer behoren tot de ontelbare bewonderaars van Slovenië. Welbekend zijn de producten van Philips en in de bibliotheek van mijn vader heb ik de Hollandse Catechese gevonden, die in Sloveense vertaling is uitgegeven enkele jaren na het Nederlandse origineel. Persoonlijk heb ik later beroepsmatig samengewerkt met een van de Nederlandse stichtingen voor internationale samenwerking.

In het Nederlandse wapen is de slogan 'Je maintiendrai' opgenomen, oftewel in het Nederlands 'Ik zal handhaven'. Op de Sloveense munt van 1 euro staan, opvallend genoeg, de soortgelijke woorden 'Staan en vasthouden', welke afkomstig zijn van Primož Trubar.

Ondanks deze overeenkomsten, hebben Slovenië en Nederland in hun geschiedenis niet zo'n nauwe band, hetgeen begrijpelijk is door de afstand. Daarom was ik blij toch een ontdekking te doen binnen de familie (eigenlijk gaat het om een familielid van mijn schoonvader) uit de omgeving van Sevnica, dat in de Tweede Wereldoorlog brood en onderdak bood aan drie jonge Nederlandse jongens, die door de Nazi's gedwongen gemobiliseerd waren om uitputtend werk te doen aan de spoorwegen in bezet Slovenië. Ontroerd las ik een bijna vijftig jaar oude brief, waarin Herman, Jan en Wieb de families danken uit het kleine Sloveense dorp met een bijzondere naam - Drožanje. Interessant is dat iemand de brief van Herman in het Sloveens vertaald heeft. Wellicht zijn er lezers die zouden kunnen helpen het spoor te vinden naar de heer Herman en zijn onbekende vertaler?

Thuis hebben onze ouders ons geleerd, dat de Slovenen niet alleen in het land Slovenië wonen, maar ook in de aangrenzende gebieden en als gastarbeider of immigrant elders. Zo begrijp ik nog vandaag het Slovenendom, daarom is het belangrijk dat ik in contact blijf met de Sloveense gemeenschap in Nederland. Hierbij realiseer ik me natuurlijk, dat het huidige leven niet langer is zoals vroeger. Afstammelingen van Sloveense immigranten, die op zoek gaan naar hun identiteit, vinden hierbij vaak een meer Nederlandse dan Sloveense. Een van hen is Milena Mulders, die onlangs haar boek over Slovenen in Nederland presenteerde. Vergeet niet, hoeveel Slovenendom de huidige generatie van afstammelingen van immigranten in hun eigen identiteit gereserveerd hebben, alhoewel het weinig is. In een vergelijking is het alleen maar voordelig: ten eerste Nederlander zijn en ook een beetje Sloveens. In het huidige tijdperk van individualisering zijn de Sloveense wortels een onderscheidend teken, die iemand uiteindelijk alleen maar graag zal benutten, bijvoorbeeld in de band met Slovenië, op vakantie, op het werk, extra vreemde talenkennis en met een partner uit een ander land.

Onlangs ontmoette ik in Slovenië een Sloveense, geboren in Nederland, die eigenlijk als juriste leeft van het feit dat zij zowel in het Nederlands als Sloveens haar diensten aanbiedt, waarbij zij zich met beide landen verwant voelt. Het hebben van Sloveense wortels is dus erg handig, levendig, interessant en kan zelfs financieel aantrekkelijk zijn. Al deze zaken leveren mede een bijdrage aan de versterking van de band tussen Slovenië en Nederland, met name aan het versterken van een positief beeld van Slovenië, dat in Nederland nog altijd te weinig bekend is. Daarom is het contact van de ambassade met

Slovenen niet langer meer alleen folklore, maar een investering in de herkenning van Slovenië in Nederland.

Voorzover ik tot nu toe kennis heb gemaakt met het werk van Sloveense organisaties in Nederland constateer ik, dat ze gelijke ideeën hebben. Dit haal ik uit het feit dat jullie ook door de meerderheid worden gezien. Het Slovenendom zoals jullie het koesteren moet iets aantrekkelijks zijn, indien jullie van het type vrienden in het midden hebben dat zich pure Nederlander voelt, als ze als etnische Nederlanders in Zvon zingen en als je de zoon bent van een moeder uit Prekmurje en een Nederlandse vader, meer Nederlander dan Sloveen, teruggekeerd naar Prekmurje en daar getrouwd - zo'n persoon heb ik kort geleden echt ontmoet in Ljubljana!

En dan nog iets over mezelf: ik ben 40 jaar oud, samen met Barbara, die is afgestudeerd in de biochemie, we hebben een dochter Metka, die vlak voor ons vertrek naar Nederland twee jaar geworden is. Ik kom uit Vipavska dolina, bij Ajdovščina. Ik ben afgestudeerd in de elektronica, maar werd meer aangetrokken door de wereld van de politiek en internationale betrekkingen. Met onderbrekingen werk ik al sinds 1993 bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken, in de tussentijd heb ik bestuurskunde gestudeerd in Londen, werkte vier jaar bij de Sloveense ambassade in Dublin, vervolgens twee en een half jaar bij de afdeling voor Zuidoost-Europa van het ministerie, waar ik me dus bezig hield met de Balkan. Den Haag is mijn eerste baan als ambassadeur, iets wat voor mij nu al onvergetelijk is.

Ik hoop snel de gelegenheid te hebben elke vereniging te bezoeken en daar interessante mensen te ontmoeten; Slovenen en ook Nederlanders, die ook een beetje Sloveens zijn - maar toch anders! Met plezier verneem ik van initiatieven, hoe Slovenië en het Sloveens dichterbij Nederland te brengen - schrijf me via leon.marc@gov.si

Hopelijk snel tot ziens!

Drs. Leon Marc

Ambassadeur

De vertegenwoordiging van de Republiek Slovenië is sinds kort uitgebreid; naast de ambassadeur en de ambasadestaf zal voortaan ook een 'consul honoraire' onze belangen behartigen. Benoemd voor deze – zoals de benaming al aangeeft – eervolle functie is mw. Karin Irissa van Rooyen – Winkleman. Vriendelijk nam ze onze uitnodiging aan om haar aan de lezers van 'Lipa' voor te stellen.

De pas geïnstalleerde mw. consul was heel blij met het welkomstcadeau van de 'Vereniging van de vrienden van Slovenië' – het pas verschenen boek 'Met het buik het brood achterna' van Milena Mulders. Al de Nederlandse titel vond ze fascinerend, maar met name de originele Sloveense uitdrukking – 'S trebuhom za kruhom' en het betekenis hiervan wekte haar interesse. Een oprechte interesse in alle mogelijke informatie over ons land is merkbaar tijdens het hele gesprek dat wij met haar voerden in het Haagse Museon. Niet in de tentoonstellingsruimte, mw. Van Rooyen is regelmatig te vinden in het kantoor ernaast, waar ze zich bezig houdt met de fondsenwerving voor deze culturele instituut. En zo zijn wij gelijk getuige van haar uitermate druk bestaan en komt het brede palet van de activiteiten snel ter sprake.

'Een beetje 'googelen' brengt al een behoorlijke inzicht in uw indrukwekkende loopbaan. Naast uw succesvolle carrière als ondernemer staan voorop vermeldingen over uw talrijke contacten in diverse overkoepelende organisaties. Voorop staan het voorzitterschap van de Federatie Zakenvrouwen (van 2004 tot 2008) en de verwijzingen naar uw uitgebreide netwerk.

Inderdaad ben ik mijn hele professionele leven druk op zoek naar nieuwe uitdagingen, naar vernieuwende ideeën en vruchtbare samenwerkingsmogelijkheden. Als ondernemer kun je een bepaalde al ingezette lijn voortzetten of je bent een pionier/voorloper, dus diegene die steeds vernieuwing nastreeft. In dit opzicht ben ik zonder twijfel een pionier/voorloper en die eigenschap blijkt nu een van de redenen te zijn voor de uitnodiging om Slovenië in deze functie te vertegenwoordigen.

Na de talenstudie ben ik begonnen als copywriter in reclamewereld en na jarenlange ervaring richtte ik mijn eigen bedrijf Réverie Consultancy voor eventmarketing op. Deze was heel succesvol en het groeide snel, na drie jaar heb ik het verkocht. Hoewel ik in de jaren hierna acquisitie bleef doen voor mijn 'oude' firma, bleven de handen jeuken. Dus toen na vijf jaar het concurrentiebeding afliep, ben ik opnieuw begonnen met Réverie Consultancy voor interim opdrachten, zoals hier voor de

fondsenwerving van het Museon en mijn werkzaamheden voor Hogeschool Rotterdam. Daarnaast werk ik samen met een collega in een maatschapverbintenis genaamd "Spectacle" aan onze gezamenlijke liefde namelijk eventmarketing. Vanuit deze organisatie zetten we ons zoveel mogelijk in voor maatschappelijke doelen zoals Pink Ribbon. We kiezen hierbij heel bewust voor maatschappelijk verantwoord ondernemen.

Hoe kwam u 'in beeld' bij de Sloveense overheid?

Door mijn druk bestaan als ondernemster, adviseur en bekleedster van vele bestuurlijke functies heb ik een groot netwerk opgebouwd. Tot 2008 was ik inderdaad de voorzitter van de Federatie Zakenvrouwen, die diverse kleinere netwerkkassociaties voor vrouwen verenigd. Zeker de economische emancipatie van de vrouwen vind ik een essentieel maatschappelijk belang.

Hierdoor ben ik ook in contact gekomen met de vorige ambassadrice Tea Petrin. Bij de uitreiking van de 'Zakenvrouw van het jaar-award' werd ik aan haar geïntroduceerd door Annemarie Jorritsma. Mw. Petrin zocht contact met topvrouwen in Nederland. Hierdoor kwamen wij in gesprek en later werkten wij samen bij de bijeenkomst van alle vrouwelijke ambassadeurs in ons land. Tussen ons klikte het ook persoonlijk en inmiddels zijn wij echte vriendinnen geworden. Ze heeft mij vorig jaar voor de blok gezet en als consul 'geworven', ze zag meteen mogelijkheden om mij in te zetten voor de matching van de ondernemers uit beide landen. En (met een glimlach), op een vraag van Tea zeg ik niet nee!

Hierna begon de officiële weg: de screening door zowel de Sloveense als ook de Nederlandse overheid. Als consul honoraire representeer je Slovenië, maar hiervoor is ook de toestemming van Nederland nodig - je bent eveneens representant van jouw vaderland. Onbesproken gedrag is hierbij nog de meest basale eis. Uiteindelijk wordt de benoeming gepubliceerd in het "Staatscourant". Op mijn 'vermelding' werd ik in december geattendeerd door collega's- consuls. Nu hoor ik bij de club van de Nederlanders, die als consul honorair actief zijn voor andere landen, en met hen zal ik twee keer per jaar overleg voeren en ervaringen uitwisselen.

Een nieuwe ambassadeur brengt de vertrouwensbrieven aan de Nederlandse koningin over, hoe wordt een consul honoraire geïnstalleerd?

In afwachting van de nieuwe ambassadeur kreeg ik begin van het jaar van de zakengelastigde Andreja Purkart Martinez tijdens een kleine bijeenkomst op de Sloveense ambassade in Den Haag mijn aanstellingsbrief, de Sloveense vlag en een plakkaat uitgereikt. Nou, 25 juni gaat op de Onafhankelijkheidsdag de vlag uit en de burens zullen er helemaal niet van opkijken – zoals mijn uitgebreide vriendenkring weten ze al veel over Slovenië.

Tijdens mijn benoeming zal de samenwerking met de ambassade vanzelfsprekend nauw zijn, ik kan ook rekenen op de ondersteuning vanuit het Sloveense Ministerie van buitenlandse zaken. Een groot

verschil met het ambassadewerk is dat ik mij niet hoeft te bekommeren om zogenaamde 'spoedklussen' of om dagelijkse activiteiten zoals het verlenen van visa, enz. Eveneens sta ik helemaal buiten de politiek. Mijn werk rust op vier pijlen: 'trade', 'toerisme', 'cultuur' en 'education'.

Zo zal ik de mogelijkheden onderzoeken om de handelsbetrekkingen aan te halen en de samenwerking tussen soortgelijke of completere ondernemingen te bevorderen, die dezelfde 'ondernemerstaal' spreken. Graag wil ik ook weten welke originele Sloveense producten hier aftrek zouden kunnen vinden. De goede wijnen beginnen hun weg te vinden naar de Nederlandse markt, maar toch nog heel beperkt. Hiermee verbonden is dan ook toerisme: met welke aanbod kan Slovenië zich hier onderscheiden van andere landen uit dit gebied? En hierbij speelt de cultuur weer een belangrijke rol. Zelf ken ik het rijke festivalaanbod van Ljubljana in de zomer. Waar wij door de taalbarrière moeilijk de toneelvoorstellingen van elkaar zouden kunnen volgen, is er zoveel meer: muziek, dans, pantomime, poppentheater etc., etc. De opleiding sluit het rijtje mooi af – ik geloof in de nieuwe generatie! Vanuit mijn samenwerking met de Hogeschool Rotterdam wil ik de studenten stimuleren om die kant op te kijken en samenwerkingsverbanden aan te gaan.

Hoe goed kent u ons land?

Nu nog als toerist, als consul zal ik binnenkort mijn opdrachtgever bezoeken. Naast het hierbij horende officiële programma ben ik van plan Slovenië in de komende tijd verder als privé-persoon te ontdekken. Ik kan pas met passie iets promoten als ik het zelf gezien, meegemaakt heb – 'Walk the talk' zou ik zeggen. Vorig jaar nam ik deel aan een vrouwelijke handelsmissie naar Rome en voor volgend jaar wil ik naar dit voorbeeld een soortgelijke missie naar Venetië organiseren. Dan ligt het zo voor de hand om met de boot de oversteek naar de Sloveense kust te maken en het land te ontdekken van die kant die de doorsnee-toerist verborgen blijft.

En wat mogen wij van uw privéleven weten?

Ik ben getrouwd, mijn man Laurens is musicus. Hij componeert en geeft pianoconcerten, veelal in het buitenland. Wij hebben een zoon van 27, hij studeert hotel- en evenementenmanagement. En hoewel hij steeds hardop riep dat hij niet in de voetstappen van één van zijn ouders wil stappen, merken wij dat zijn interesses steeds meer op dezelfde vlak komen te liggen. Wie weet? Als hij maar gelukkig is, en open tot de samenleving.

Een korte samenvatting van een boeiend gesprek. Zoals al aangegeven: het surfen langs diverse websites geeft nog een vollediger overzicht van de activiteiten en de netwerken vol ministers en andere vooraanstaande persoonlijkheden. Niet onbelangrijk vinden wij de vermelding dat onze consul honoraire voor haar verdiensten tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau is benoemd.

Hierbij nog de oproep van mw. Van Rooyen: graag alle mogelijke ideeën aan haar door geven. Dat kan gewoon per mail karin@spectacle.nl. Ze wil verschillende initiatieven bundelen en wie weet komen wij elkaar tegen tijdens een 'Sloveense week' in de Bijenkorf?!

Pred kratkim se je predstavništvo Republike Slovenije okrepilo, poleg veleposlanika in osebja veleposlaništva se bo v prihodnje za naše interese zavzemala tudi častna konzulka. Za to – ime že pove! – častno nalogo je bila imenovana gospa Karin Irissa van Rooyen – Winkleman. Prijazno je sprejela naše povabilo, da se predstavi bralcem 'Lipe'.

Nedavno imenovana gospa konzulka je bila zelo vesela darila 'Združenja prijateljev Slovenije' – pravkar izdane knjige 'S trebuhom za kruhom' Milene Mulders. Že nizozemski naslov 'Met de buik het brood achterna' je zanimiv, pa vendar je predvsem izvirni slovenski pregovor in njegov pomen vzbudil njeno pozornost. Iskreno zanimanje za našo deželo je bilo očitno ves čas našega pogovora v Haaškem Museumu. Pa ne v razstavnem prostoru, gospo Van Rooyen je redno najti v tukajšnji pisarni, kjer se ukvarja z iskanjem finančnih skladov za to kulturno ustanovo. Tako smo takoj pričeli njenemu izredno natrpanemu urniku in pogovor sam po sebi nanese na široko paleto njenih dejavnosti.

Že malo iskanja po spletu daje precejšen vpogled v vašo izjemno poklicno pot. Poleg uspešne podjetniške kariere najdemo omembe vašega udejstvovanja v različnih krovnih ustanovah. V prvi vrsti ste omenjeni kot predsedujoča 'Zvezi podjetnic' (od 2004 do 2008) in potem se vrstijo povezave, ki opozarjajo na vaše številne stike.

Res že vse svoje poklicno življenje iščem nove izzive, inovativne ideje in se zavzemam za plodno sodelovanje med zainteresiranimi strankami. Kot podjetnik lahko slediš že utečeni poti podjetja ali pa zastavljaš povsem novo smer. V tem oziru sem nedvomno pionir in ta moja lastnost je sedaj tudi razlog, da so me povabili, da kot častna konzulka zastopam Slovenijo.

Po mojem študiju jezikov sem pričela s pisanjem besedil za reklamna podjetja. Z večletnimi izkušnjami sem ustanovila lastno podjetje za promocijo prireditev – 'Réverie Consultancy'. Podjetje je bilo zelo uspešno, po treh letih sem ga prodala. Čeprav sem v letih po tem še zbirala naročila za moje 'staro' podjetje, so me 'srbeli prsti' in sem takoj po preteku konkurenčne klavzule ponovno pričela z 'Réverie Consultancy'. Sedaj se ukvarjam s posli kot je zbiranje skladov za Museum ali moje delo za Visoko šolo Rotterdam. Skupaj s kolegico se v okviru interesne skupnosti 'Spectacle' posvečam najini skupni 'ljubezni' – promociji prireditev. Tako se kolikor je mogoče zavzemava za dobrodelne organizacije kot je 'Pink Ribbon'. Pri tem se zavestno odločiva za družbeno odgovorno podjetništvo.

Kako so vas 'opazili' v slovenski diplomaciji?

Z mojim dolgoletnim poklicnim udejstvanjem kot podjetnica, svetovalka in članica mnogih upravnih organov imam širok krog znancev in prijateljev. Do leta 2008 sem bila med drugim predsedujoča 'Zvezi podjetnic', ki združuje vrsto manjših interesnih skupnosti za ženske. Prav ekonomska samostojnost žena je po moje osrednjega družbenega pomena. Prek tega sem prišla v stik s prejšnjo veleposlanico Teo Petrin. Pri podelitvi nagrad za 'Naj-podjetnico leta' naju je predstavila Annemarie Joritsma. Gospa Petrin je iskala stike z uspešnimi Nizozemkami. Tako sva se spoznali in kasneje skupaj pripravili srečanje veleposlanic, ki zastopajo tuje dežele na Nizozemskem. Tudi osebno sva se spoprijateljili in imava tesne stike. Lani me je postavila pred izvršeno dejstvo in me je predlagala za častno konzulko. Takoj je namreč videla možnosti, da me 'vpreže' za navezovanje stikov met podjetniki obeh dežel. In (z nasmehom!) Tei ne morem reči ne!

Potem so se začeli uradni postopki za imenovanje: 'preverile' so me tako slovenske kot nizozemske oblasti. Kot častni konzul predstavljaš Slovenijo, za to pa je potreben pristanek Nizozemske – saj vendarle ostajaš predstavnik svoje domovine. Neoporečno vedenje je pri tem še najbolj osnovni pogoj. Končno so imenovanje objavili v tukajšnjem 'Uradnem listu', na kar so me po naključju opozorili kolegi konzuli. Poslej sem namreč tudi članica kluba Nizozemcev – častnih konzulov drugih držav, ki se srečujejo dvakrat letno in izmenjujejo izkušnje.

Novoimenovani veleposlanik/ca s predajo zaupnih pism kraljici nastopi svojo službo, kako pa to stori generalni konzul?

V odsotnosti veleposlanika mi je na začetku leta odpravnica poslov Andreja Purkart Martínez na slovenskem veleposlaništvu v Haagu izročila pisno potrditev mojega imenovanja, slovensko zastavo in odlok. Na slovenski državni praznik 25. junija bo zastava plapolala s pročelja moje hiše. Sosedje se temu ne bodo čudili, enako kot moj obširen prijateljski krog so kar na tekočem o Sloveniji.

Med mojim mandatom bo tesno sodelovanje z veleposlaništvom samoumevno, prav tako lahko računam na podporo slovenskega Ministrstva za zunanje zadeve. Velika razlika z delom veleposlaništva je predvsem dejstvo, da se meni ni treba ukvarjati s tekočimi zadevami kot je podeljevanje različnih dovoljenj in podobno. Prav tako je moje delo čisto nepolitično, posvečala se bom poslovnosti, turizmu, kulturi in izobraževanju.

Tako bom raziskala možnosti izmenjave poslovnih stikov met podobnimi ali dopolnjujočimi se podjetji, ki 'govorijo isti poslovni jezik'. Želim tudi spoznati izvire slovenske izdelke, ki so zanimivi za tukajšnji trg. Slovenska vina že prodirajo na tukajšnje tržišče, vendarle še zelo omejeno. S tem je povezan turizem: s kakšno ponudbo se bo Slovenija razlikovala od drugih okoliških dežel? Pri tem pa spet igra kultura pomembno vlogo. Sama poznam bogato festivalsko ponudbo v letni Ljubljani. Kjer se v gledališču pojavljajo jezikovne ovire, so glasba, ples, pantomima in podobno univerzalna govorica, ki nas povezuje. Izobraževanje lepo zaključiti ta niz: verjamem v prihodnje rodove! Prek mojih stikov na Visoki šoli Rotterdam želim študente spodbujati k sodelovanju s slovenskimi vrstniki.

Kako dobro poznate našo deželo?

Sedaj še komaj kot turist, kot konzulka pa bom kmalu službeno obiskala moje 'delodajalce'. Poleg uradnega programa pa želim v prihodnjem času Slovenijo spoznavati tudi zasebno. Kako bi mogla druge navduševati za nekaj, kar sama nisem doživela na svoji koži! Lani sem kot udeleženka ženske poslovne delegacije obiskala Rim in prihodnje leto želim pripraviti podobno misijo v Benetke. Potem pa je samo po sebi umevno, da se z ladjo odpeljemo do slovenske obale in deželo odkrijemo s strani, ki ostaja skrita povprečnemu obiskovalcu.

In kaj smemo izvedeti o vašem zasebnem življenju?

Sem poročena, moj soprog Laurens is glasbenik, komponist in pianist, veliko dela v tujini. Najin sin je star 27 let in študira hotelirsko in prireditveno podjetništvo. In čeprav je vedno zatrjeval, da ne bo nasledil svojih staršev, opažava, da njegovo zanimanje vedno bolj zahaja na 'hajina' področja. Kdo ve? Da je le srečen in odprt za svet okoli sebe.

To je kratek povzetek izredno zanimivega pogovora. Kot smo že omenili: iskanje po spletu prinasa se obsežnejši vpogled v dejavnosti, v katerih mrgoli omemb ministrov in drugih pomembnih osebnosti, s katerimi naša sogovornica sodeluje. Nenazadnje moramo omeniti, da je bila naša častna konzulka za svoje zasluge imenovana za Viteza reda Oranje-Nassau.

Tukaj še poziv gospe Van Rooyen, ki se priporoča za vsemogoče uporabne ideje z zgoraj omenjenih področij. Te lahko pošljete po mejlu: karin@spectacle.nl. Naša sogovornica želi različne pobude povezati in - kdo ve – morda se kmalu srečamo med 'Slovenskim tednom' v Bijenkorfu?!

Uit de Wikipedia:

Naast de gewone consul is er ook het instituut van de consul-honoraire of ereconsul. Dit is soms een burger van het land waar het consulaat is gevestigd en niet van het land waarvoor hij consul is. Een consul-honoraire verleent diplomatieke diensten maar is ook adviseur voor bedrijven en burgers die in het land dat hij vertegenwoordigt zaken willen doen. De consul-honoraire wordt vaak aangesteld vanwege zijn sociale netwerk. De consul-honoraire of ereconsul geniet, evenals personeel uit het land waar het consulaat gevestigd is, geen diplomatieke onschendbaarheid.

Kulturni dan

14. februarja 2009 je Milena Mulders predstavila knjigo "Met de buik het brood achter na", ali po slovensko "S trebuhom za kruhom", ki je plod dolgoletnega iskanja in raziskovanja zgodovine njene družine, ki je tudi del zgodovine slovenskih priseljencev v Limburgu.

Bil je lep, slovensko obarvan dan. Milenina pripoved je bila zelo emocionalna, ki se je dotaknila vseh navzočih. Ob tej priložnosti je pripravila manjšo razstavo, ki je v muzeju ostala na ogled še en mesec, sedaj pa potuje po različnih mestih v Limburgu. Na ogled sta bila tudi 2 dokumentarna filma, ki ju je Milena posnela že v preteklih letih.

Navzočih je bilo okoli 250 ljudi, Slovencev, pa tudi ostalih zainteresiranih. Bilo je dobro vzdušje, slovenska pesem, vino, hrana. Pri organizaciji prireditve so poleg Združenja prijateljev Slovenije sodelovali še organizacija Lize, založba Aksant in Muzej Limburg. Vsem se zahvaljujemo za podporo.

Cultuurdag

14 februari heeft Milena Mulders haar boek "Met de buik het brood achterna" gepresenteerd. Daar heeft ze jaren intensief voor gewerkt en het is een verslag van haar speurtocht door haar familiegeschiedenis, die deel uitmaakt van de migrantengeschiedenis van Slovenen in Limburg.

Het was een mooie dag, Milena's verhaal was heel emotioneel, dat iedereen geraakt had. Ze had ook een mini tentoonstelling gemaakt, die in het museum nog een maand te zien was en daarna op tour door de Limburgse steden is gegaan. Er waren ook 2 films te zien, die ze de afgelopen jaren gemaakt heeft. Er waren ongeveer 250 mensen aanwezig, Slovenen, maar ook andere geïnteresseerden. Het was gezellig, goede Sloveense muziek, goede wijnen en lekker eten.

Bij de organisatie werden naast de vereniging en Milena ook stichting Lize, Museum Limburg en uitgeverij Aksant betrokken. Hartelijk dank.

Gegevens boek:

ISBN nummer: 978-90-5260-331-5

Glasujte za Bled

Blejsko jezero (www.bled.si) ima precej možnosti, da bo postalo eno izmed novih sedmih naravnih čudes (New 7Wonders of Nature). Za ta prestižni naziv se poteguje kar 260 svetovnih naravnih znamenitosti iz 222 držav, po zaključenem postopku izbire pa ga bo prejelo le 21 izbrancev.

Glasovanje se bo zaključilo 7. julija 2009, ko bodo razglasili 77 naravnih znamenitosti, ki se bodo uvrstile v finale. Zmagovalci bodo razglašeni 21. julija 2009.

K uvrstitvi v finale pa lahko veliko pripomorete tudi vi. Svoj glas Bledu lahko oddate na spletni strani <http://www.new7wonders.com/nature/en/nominees/europe/c/LakeBled/>, k zbiranju glasov pa povabite tudi vaše prijatelje.

Stem voor Bled

Het meer van Bled heeft een goede kans om een van de nieuwe 7 wonderen van de natuur te worden. (New 7wonders of nature). Voor deze titel strijden 260 natuurgebieden uit 222 landen, uiteindelijk worden er 21 gekozen.

Stemmen duurt tot 7 juli 2009, dan worden 77 finalisten bekend. De winnaars worden bekend gemaakt op 21 juli 2009.

Je kunt Bled helpen om in de finale te komen. Je kunt je stem afgeven op www.new7wonders.com/nature/en/nominees/europe/c/lakeBled/ , nodig ook je vrienden uit om te stemmen.

Tulipan MOZIRSKI GAJ

Letos 1. maja 2008 je prvič zacvetel tulipan, ki nosi ime po parku MOZIRSKI GAJ.

Tulipan Mozirski gaj so razvili gojitelji tulipanov na Nizozemskem v zahvalo za zgledno 30-letno sodelovanje med parkom in dobavitelji čebulic na Nizozemskem.

Leta 1977 so se nizozemski vrtnarji velikodušno odzvali na prošnjo mozirskih turističnih delavcev, ki so urejali park ob Savinji.

Nizozemci so darovali kar sto tisoč čebulic tulipanov, ki so v Mozirskem gaju veličastno zacveteli leto kasneje, ko je bil park cvetja tudi uradno odprt.

Od takrat dalje so tulipani nekakšen zaščitni znak vsakoletne spomladanske razstave v Mozirskem gaju.

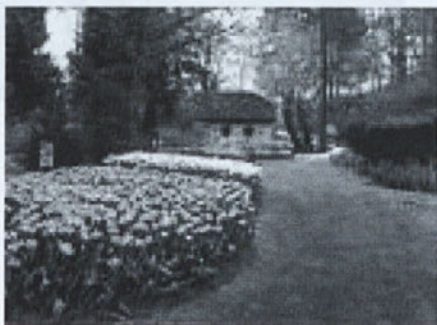

www.mozirskogaj.com

Tulp MOZIRSKI GAJ

Op 1 mei 2008 heeft voor het eerst een tulp gebloeid met de naam "Mozirski gaj".

De Nederlandse kwekers hebben deze tulpsort gekweekt als dank voor de 30-jarige samenwerking tussen het park en de bollenkwekers.

In 1977 hebben de Nederlandse kwekers positief gereageerd op de vraag van het lokale bureau voor toerisme en 100 000 bollen geschonken. Een jaar later werd het park in volle glorie geopend.

Bloeiende tulpen zijn het gezicht van jaarlijkse voorjaarsstentoonstelling in Mozirski gaj.

Slovenië. Ik had er natuurlijk wel van gehoord, wist een beetje waar het lag, maar dat was ook alles. Totdat een vriendin, Joke Amelunxen, ons vroeg om nu eens mee te gaan. Wij, echte francofielen, hebben ja gezegd en waren erg nieuwsgierig. Joke was onze gids. Dat is niet zo verwonderlijk als je al 45 jaar daar komt, eerst met haar man Frits, later met de kinderen en nog later met haar kinderen en kleinkinderen. En is het geen luxe als iemand de taal spreekt!?

We vertrokken met de auto op zaterdag, 17 mei. We, dat zijn: onze hartsvriendin Joke, mijn man Ton en ondergetekende, Riet.

Via Arnhem, Oberhausen, Köln, Frankfurt naar München waar wij een prachtig hotel vonden en heerlijk gegeten en geslapen hebben. Voor Ton ook een heerlijke rustperiode. Ondanks het weinig vrachtverkeer moest ik toch weer wennen aan dat razende verkeer op de linker baan, mooie Porsches, dat wel!

Na een heerlijk ontbijt, zijn wij weer vertrokken richting Salzburg, Villach, Slownienien-Karawankentunnel en de zovele andere geweldige tunnels verder naar Lipce Jesenice, richting Bled. Onderweg al genoten van de bergen zelfs nog met sneeuw op de toppen.

En dan Bled, in een woord een sprookje, het meer ligt daar zo mooi, zo romantisch.

Als ik dat had geweten in mei 1966 had ik daar willen trouwen!!! Hopelijk Ton ook.

Op een terras aan het meer hebben we de gebaksspecialiteit van Bled gegeten. Het lijkt op onze tompouce maar veel lekkerder(!). Natuurlijk ook genoten van het prachtige uitzicht en vooral de kleuren groen die zich weerspiegelen in het water, wat het geheel iets sprookjesachtigs geeft.

En dan het eilandje in het midden, ik was helemaal tevreden, ik had eigenlijk al naar huis gekund, maar ik heb dat gelukkig niet gedaan!

Om ± 15.00 u waren wij op onze plaats van bestemming: Stara Fužina. Een mooi groen dorp waar een rivier doorheen stroomde, die waar je ook heen ging altijd aan je zijde was. Het appartement lag op steenworp afstand van het meer van Bohinj. We hadden uitzicht over het meer en dan de bergen op de achtergrond en weer die mooie besneeuwde toppen, en dat iedere dag.

Bij de voordeur stond een rekje waar je je schoenen neer kon zetten en binnen een paar sloffen hetgeen een huiselijk gevoel gaf. Na het uitpakken van de koffers, hebben we gegeten in het dorp. Echt Sloveens eten: gevulde paprika's, bonenschotel, flensjes met notenvulling en een heerlijke wijn.

Waar wij het allemaal over eens waren was dat de likeuren – weliswaar niet allemaal typisch Sloveens – ook niet te versmiden zijn. Persoonlijk drink ik zelden een likeurtje, maar om de Kruškovac kon ik niet heen! Terwijl we aan het eten waren kwamen de koeien vanuit de bergen het dorp in gelopen en gingen ieder zijns wegs, linksaf, rechtsaf, helemaal uit zichzelf, het bracht je jaren terug in de tijd. De volgende dag hebben we in Kranj oude vrienden van Joke bezocht, Mirko en Cvetka. Een geweldige stel mensen. De ontvangst was erg hartelijk. Ontroerend om te zien hoe blij ze waren om Joke weer te ontmoeten. Hoe hebben Joke en Frits Mirko en zijn vrouw leren kennen?

In het kort een wonderlijk verhaal:

Frits, de man van Joke, was directeur van de Basisschool de Tamboerijn in Nieuwveen. Doordat hij al zolang in Slovenië kwam en ook in Kranj had hij contact met een school uit Sečovelje.

De burgemeester van Nieuwveen, dhr. Breen, was dat ter ore gekomen en hij zocht contact met Frits. In de oorlog had hij in een Duitse kamp gezeten en was ernstig ziek geworden. Een medegevangene uit Slovenië heeft hem gedroogde bosbessen gegeven. Via het Rode Kruis had deze Sloveen een

pakket van thuis gekregen waar o.a. deze bessen inzaten. Langzaam werd hij wat beter tot hij naar huis kon. Nu wilde hij weten of de Sloveense man nog leefde. Frits heeft navraag gedaan en via via heeft hij hem gevonden! Niet te geloven de man leefde nog en heet Mirko. Nu inmiddels 93 jaar!

Uiteraard hebben de burgemeester Breen en zijn familie Mirko opgezocht en ook de familie uit Kranj is meerdere malen in Nederland geweest. Deze geschiedenis is, let wel, meer dan 40 jaar geleden!

Vanaf die tijd kennen Joke en Frits deze geweldige Slovenen. Er is daardoor een wederzijdse innige band ontstaan, die altijd is gebleven. Mirko leeft nog, maar de burgemeester is helaas overleden. Zo dat was in een notendop het mooie verhaal.

Nu weer terug naar het heden.

We hebben een bergwandeling gemaakt naar een gebied waar tegen de hellingen op een brede strook wilde narcissen (*narcissus poetica*) bloeien. Gelukkig waren ze nog niet uitgebloeid. Het was een fascinerend gezicht, het leek net een strook sneeuw. Wij, Ton en ik, hadden dat nog nooit gezien. Ook hebben we rond het meer van Bohinj gelopen en genoten van de mooie natuur, de bossen, de bergen en de rivieren en de beekjes. En overal dat mooie uitzicht. Het was een pittige wandeling van ± 14 km.

De bergen bepalen voor een deel ook de weersomstandigheden, heb ik gemerkt, is het mistig in de dalen dan duurt het lang voordat het opgetrokken is. Maar ook dat heeft z'n charme, mits het niet te lang duurt.

Ook hebben wij Ljubljana bezocht. Een ware culturele hoofdstad van Slovenië. Mooie bruggen over de rivier Ljubljanica, schouwburgen, toneel- en kunstacademies en geweldige kerken. Ook was er in het centrum een kunstobject boven de rivier. Er zweefden allemaal zilveren vissen hoog boven de rivier waardoor ze, omdat ze van licht materiaal gemaakt waren, heen en weer bewogen. De zon scheen en het leek alsof de vissen zomaar door de lucht zwommen! De vissen zijn nu bekend over de hele wereld, want iedereen stond te fotograferen.

En zo kwam langzamerhand de laatste dag, nog een keer in het plaatselijke café gegeten, wat wij achteraf beter niet hadden kunnen doen, want bij het afrekenen werden we gastvrij onthaald door de huiseigenaar en zijn vrouw met een schotel met de heerlijkste eigengemaakte worst- en kaassoorten en natuurlijk weer heerlijke wijn. De dagen daarna was de eetlust beduidend minder.

En wie ontmoetten wij daar bij de huiseigenaar en zijn vrouw? De wellicht jongste schrijfster van Slovenië, hun dochter Nina Kovačič. Dat was wel heel apart en ze heeft ons beloofd zodra haar boek uitkomt iets van zich te laten horen. Lipa zullen we dan zeker op de hoogte brengen!

Slovenië is zeker een tweede bezoek waard!

Riet de Groot

Škupanje

Mojca Nodelijk Guštin

Bela krajina ima v mojem srcu prav posebno mesto. Odraščala sem v Borovnici pri Ljubljani, a ker je moj oče Belokranjec iz okolice Metlike, sem bila tam kot otrok velikokrat. Spominjam se lepih razgledov po okoliških hribih, posejanimi s hišami, sadnim drevjem in trto. Kopat smo se hodili v reko Kolpo, ki se poleti kar dobro ogreje. Primerna je tudi za spuste s kanuji in rafting, a se tega še nisem lotila.

Stricu smo jeseni pomagali pri trgatvi, med drugim iz grozdja pripravijo *metliško črnino*, ki je specifična za ta okoliš.

Lani sem spet bila v Beli Krajini, tokrat v Gornji Lokvici, na *škupanju* pri družini Nemanič. *Škupanje* je priprava snopov rževe slame za pokrivanje streh, očistiti jih je treba plevela, otresti zrnje, jih narezati na enako dolge snope in jih dobro zvezati skupaj. Oto Nemanič izdeluje lesene brunarice in jih po želji pokrije s slamnato streho.

Že kakšnih 10 let povabi sorodnike in znance, da mu pridejo pomagat pri *škupanju*, oddolži pa se jim s pravo belokranjsko veselico: z glasbo, saj on igra orglice v ansamblu Tihožitje, in hrano, ki jo pripravi njegova žena Marija, ki je po poklicu kuharica. Kako delo poteka, si lahko ogledate na spletni strani <http://fokusmetlika.net/>, če izberete film številka 17.

Bilo nas je kar veliko, od izkušenih delavcev do opazovalcev, od takih, ki se hitro učijo, do takih, ki skrbijo, da delavci niso lačni in žejni. Otroci so se podili po skednju in skakali v seno. V nekaj urah smo končali z delom. Potem pa smo se lotili golaža, belokranjske pogače, najboljšega peciva in seveda metliške črnine. Zaupali so mi recept za pogačo, ki je napisan na naslednjih straneh.

Bela Krajina je vredna obiska. Turistični urad Metlika je sestavil kolesarsko krožno pot, vinsko pot, lahko odidete na rafting in sprehode, in skočite v Kolpo.

Vsak tretji vikend v maju v Metliki organizirajo 3-dnevno prireditev **Vinska Vigred**: na voljo je pokušina belokranjskih vin, demonstracija peke pogače, nastopi plesnih skupin in še marsikaj. Vsako leto pripravijo kaj originalnega. Kaj se bo tam letos dogajalo, si poglejte na

www.metlika-turizem.si

Škupanje

een keer doen.

We hielpen mijn oom bij de druivenoogst, hier maken ze rode wijn van, meest bekende voor deze streek is *metliška črnina*.

Vorig jaar was ik weer in Bela krajina, deze keer in Gornja Lokvica bij de familie Nemanič, om te helpen bij "škupanje" (als iemand de Nederlandse naam kent voor dit proces, hoor ik dat graag). Het gaat namelijk om het stro van rogge zo te bewerken dat geschikt is voor de rieten daken: de bundels moeten ontdaan zijn van graan en onkruid, op juiste maat gesneden worden en vastgebonden. Oto Nemanič maakt houten huisjes en indien gewenst kan hij ze bedekken met riet. Al ongeveer 10 jaar nodigt hij familie en vrienden uit om te komen helpen met "škupanje", als dank zorgt hij voor een echte feest. Met muziek: hij speelt

mondharmonica in ensemble Tihožitje, en lekker eten, gemaakt door zijn vrouw Marija, die kokkin is. Als u nieuwsgierig bent hoe *škupanje* verloopt, kan je een film bekijken op <http://fokusmetlika.net/>, onder rubriek 'filmi' kies je film nummer 17.

Er waren vele aanwezige, van de ervaren werkers tot volkomen leken (zoals ik), van de toeschouwers tot mensen, die zorgden dat niemand honger of dorst had. Kinderen speelden in de schuur en sprongen in het hooi. We waren binnen enkele uren klaar met werken. En dan zijn we begonnen aan goulash, belokranjska pogača (een soort platte brood), allerlei gebakjes en natuurlijk metliška črnina. Ik kreeg het recept mee voor *pogača*.

Bela krajina is de moeite waard op te bezoeken. Het plaatselijk VVV kantoor in Metlika heeft verschillende wandel-, fiets- en wijnroutes samengesteld. In de zomer kan je ook gaan zwemmen in Kolpa.

Elke derde weekend in mei wordt in Metlika een 3-daags evenement **Vinska Vigred** georganiseerd, waar alle lekkers dat Bela Krajina te bieden heeft aan bod komt: wijnproeverijen, demonstratie van bakken van *belokranjska pogača*, gezellige muziek, optredens van dansgroepen. Elk jaar proberen ze iets origineels te bedenken. Voor meer info zie www.metlika-turizem.si

Belokranjska pogača:

is traditioneel gerecht van Bela Krajina. Het wordt nog een beetje warm geserveerd, de stukken worden afgebroken en niet gesneden. Dit is een plat brood, bestreken met ei en bestrooid met komijn en grove zout korrels.

Benodigheden:

500 gram bloem

3 lepels bloem

20 gram gist

½ lepel suiker

1 ei

2 lepels zout grof

een beetje komijn

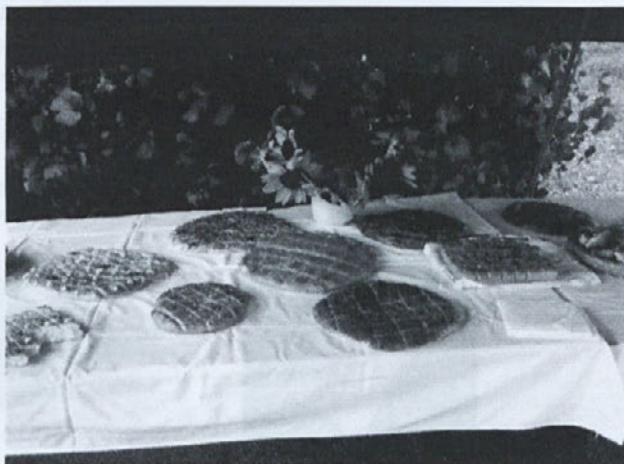
Gist in een schaalje verbrossen, met suiker en bloem bestrooien. 50 ml lauw water toevoegen, door elkaar roeren en 10 minuten laten rijzen.

In een grotere kom de bloem zeven en 300 ml lauw water en gistbeslag toevoegen en 8 tot 10 minuten kneden, tot het deeg glad, maar niet te hard is. Laat deeg afgedekt rijzen tot dubbel volume.

Een ronde 30 cm grote bakplaat invetten. Oven voorverwarmen op 220 graden. Deeg in het bakblik overdoen en met de hand uitspreiden. De rand moet dunner zijn dan het midden.

Ei loskloppen. Het deeg met een scherp mes tot de bodem insnijden zodat een raster ontstaat, de vierkantjes zijn 4 x 4 cm groot. *Pogača* met ei bestrijken en bestrooien met zout en komijn.

In de oven 20-25 minuten bakken.

Belokranjska pogača: je tradicionalna jed Bele Krajine. Servira se še topla in se ne reže, ampak lomi z rokami. To je nizek kruh okrogle oblike, premazan z jajcem in posut s kumino in grobo soljo.

Testo:

500 gramov moke

3 žlice moke

20 gramov kvasa

½ žlice sladkorja

1 jajce

2 žlici grobe soli

1 ščepec kumine

Naredimo kvasec: kvas zdrobimo in potresemo s sladkorjem in 3 žlicami moke. Prilijemo 50 ml mlačne vode in pustimo vzhajati 10 minut.

Moko presejemo, dodamo 300 ml mlačne vode in kvasec. Gnetemo 8 do 10 minut, da je testo gladko in ne pretrdo. Izoblikujemo hlebček in ga pustimo počivati, da naraste na dvojno količino.

Okrogel pekač veličine 30 cm namažemo z oljem. Pečico segrejemo na 220 stopinj.

Vzhajano testo stresemo v pekač in ga z rokami razgnetemo po dnu. Rob pogače naj bo tanjši od sredine, testo se ne sme dotikati roba modela.

Jajce razžvrkljamo.

Z ostrim nožem do dna pekača zarezemo v obliki kvadratne mreže, kvadratici so veliki 4x4 cm. Pogačo namažemo z jajcem, potresemo s kumino in soljo. Pečemo 20 do 25 minut.

MALO ZA ŠALO, MALO ZARES

ZAMENJAVA OLJA V AVTOMOBILU - KAKO TO DELAJO ŽENSKE:

- 1) V soboto zjutraj pelje avto k mehaniku in ga pusti tam.
- 2) Kupi časopis v kiosku in popije kavico v bližnjem lokalu.
- 3) Vrne se k mehaniku, prevzame avto in se odpelje domov.

RAČUN:

- olje, 3 litre: 6,25 EUR
- delo: 4,17 EUR
- časopis: 0,62 EUR
- kavica: 0,62 EUR
- skupaj: 11,66 EUR**

ZAMENJAVA OLJA V AVTOMOBILU - KAKO TO DELAJO MOŠKI

- 1) V soboto zjutraj gre v trgovino z avtodeli in kupi pet litrov olja, set gedore in dišečo smrekico.
- 2) Gre domov in parkira avto na dvorišču.
- 3) Popije pivo.
- 4) Zavleče se pod avto, najde pipico za izpuščanje olja.
- 5) Izvleče se izpod avta. Vzame gedore in se zvleče nazaj.
- 6) Ugotovi, da ima ključ št. 12 premajhno luknjo, št. 13 pa manjka. Zakolne.
- 7) Izvleče se izpod avta in gre v stanovanje po škatlo s starim orodjem.
- 8) Popije pivo.
- 9) Zavleče se pod avto s francoskim ključem.
- 10) Odpre pipico.
- 11) Zalije se z oljem po obrazu. Panično zapre pipico. Kolne. Pazi, da pri tem ne pogoltno olja.
- 12) Izvleče se izpod avta. Tipaje odpre prtljažnik. Obriše obraz z mastno krpo, ki jo najde v prtljažniku.
- 13) Obriše si obraz s papirnatimi robci.
- 14) Pivo.
- 15) Najde kantico, v katero bo izpustil olje. Vrže jo pod avto. Ponovi korak 4.
- 16) Namesti kantico pod pipico in ponovi korak 5.
- 17) Občuduje olje, ki teče.
- 18) Izvleče se izpod avta. Pazi glavo.
- 19) Kolne.
- 20) Pride prijatelj. Popije pivo skupaj z njim..
- 21) Skupaj s prijateljem do večera popijeta gajbo piva.
- 22) V nedeljo zjutraj vlije liter olja v blok motorja.
- 23) Spomni se pipice od včeraj..
- 24) Hitro zleze pod avto. Prevrne kantico z izpuščenim oljem.
- 25) Hitro pobere kantico, preden vse izteče. Pazi glavo.
- 26) Piva ni. Vse sta popila včeraj.
- 27) V bližnjem dežurnem kiosku pokupi vse pivo iz hladilnika.
- 28) Ob povratku domov popije pivo. 29) Najde francoski ključ.

- 30) Zvleče se pod avto. Zapre pipico. Pazi na lužo olja. Pazi glavo.
 31) Vrže kantino z ostanki olja v najbližji grm.
 32) Popije pivo.
 33) Da avto v ler, spusti ročno in ga porine dva metra. Spomni se na dišečo smrekico. Pazi, da mu ne pade v lužo olja.
 35) Od olja zapacano dišečo smrekico vrže grm, v katerega je že prej odvrigel kantino.
 36) Počisti lužo olja. Umazane krpe vrže v grm.
 37) Pivo.
 38) Pivo.
 39) Vlije ostanek olja v blok motorja.
 40) Pivo.
 41) Gre na poskusno vožnjo. Na prvem semaforju "pumpa", da bi slišal, če motor dobro deluje.
 42) Pojasni prometni policiji, zakaj je pijan za volanom. Domov se vrne peš.
 43) Po povratku domov vrže gedore v zgoraj navedeni grm.

RAČUN:

- olje, 5 litrov: 10,43 EUR

- gedore: 8,34 EUR

- dišeča smrekica: 0,83 EUR

- pivo, 12 pločevink: 10,01 EUR

- kazen: 166,91 EUR

- ležarina avta: 41,72 EUR

skupaj: 238,24 EUR (brez papirnatih robčkov)

Mali Janezek si je strašno želel 100 evrov.

Vsak dan je prosil Boga, da mu jih pošlje, ampak jih ni in ni dobil.

Pa se odloči, da mu bo poslal pismo.

Ker na pošti niso vedeli, kaj bi s pismom, naslovljenim na Boga, so ga poslali vladi.

Predsednika vlade je pismo ganilo in se odloči, da bo poslal 5 evrov, ker kaj naj bi mali Janezek s toliko denarja.

In tako Janezek dobi 5 evrov.

Navdušen nad odgovorom se odloči poslati pismo zahvale:

Dragi Bog!

Zahvaljujem se Ti, ker si mi poslal denar.

Samo ne pošiljaj več preko vlade, ker so lopovi pobrali 95 evrov!

Tvoj Janezek

Moški srednjih let si kupi novega Porscheja in se odpelje na prvo vožnjo.
Najprej previdno pritisne na plin in brzinomer takoj pokaže 160 km/h.

"To je pravi užitek", pomisli in doda še malo plina.
Naenkrat pa v ogledalu zagleda modro policijsko luč.
"Saj me ne morejo ujeti", pomisli in pritisne do 260 km/h.
Potem pa si reče: "A nisi malo prester za take štose?"
Zmanjša hitrost in ob cesti počaka policijo.

Policaj počasi pride do avta in po pregledu dokumentov reče:
"Gospod, služba se mi konča čez pet minut. Ne bom vas kaznoval, če mi poveste en pameten razlog, zakaj ste hoteli pobegniti?"

Voznik Porscheja ga začudeno pogleda in reče:
"Moja žena je prejšnji teden pobegnila s policajem, pa sem mislil, da mi jo hočete vrniti!"

"Hvala lepa in srečno pot", odvrne policaj, mu vrne dokumente in odide.

De vereniging is opgericht op 7 juli 1991 en is een zelfstandige en onafhankelijke landelijke organisatie, die zich ten doel stelt de samenwerking tussen Nederland en Slovenië te bevorderen, met name op cultureel, economisch en maatschappelijk gebied. De vereniging beschouwt zichzelf als de geëigende plaats voor ontmoeting tussen Nederlanders en Slovenen en wil voorts in het bijzonder een ontmoetingsplaats voor de Slovenen in Nederland zijn. (uit artikel 2 van de Statuten)

Bestuur

voorzitter en peningmeester - predsednik en blagajnik

Mojca Nodelijk Guštin
Margrietsraat 1
4566 AN Heikant
tel: 0114 313 649
e-mail: blagajnik@lipa-online.org

secretaris – tajnik

Tanja Mlaker
De Louterlaan 3
3527 KM Utrecht
Tel 030 244 50 93
e-mail: info@lipa-online.org

lid – član

Maarten Dragt
Looiersveld 40
5121 KE Rijen
tel: 0161 231628
e-mail: mjdragt@planet.nl

De vereniging werkt samen met

Ambasada republike Slovenije
Ambassade van de republiek Slovenië
Anna Paulownastraat 11
2518 BA Den Haag
tel: 070 3108 690
e-mail: Vhg@gov.si
<http://haag.veleposlanistvo.si>

